

[Ingerlise Koefoed]

Trafikministeren var, om jeg så må sige, lidt højt oppe, da han stod heroppe. Han talte om, at det var en historisk dag, og hvis den ikke var historisk, så var den i hvert fald god, og det kan man jo så tvivle om, som æslet sagde. Men det er da rigtigt, hvad trafikministeren også sagde, at det er vigtigt og også et fremadrettet spørgsmål, vi behandler her i dag. Det er så vigtigt, synes jeg, at det under udvalgsbehandlingen burde have haft langt bedre tid, fra trafikministerens side burde have været belyst langt, langt bedre, end det er blevet belyst i de svar, som vi i udvalget har fået fra trafikministeren.

Trafikministeren siger også, at flere og flere vil forstå det. Det tror jeg også de vil. Den dag det viser sig, at en del af befolkningen for at få adgang til hybridnetstjenester skal betale 1.200 kr. plus renovering af fællesantenneanlægget plus et nyt TV, så kan det godt være, man begynder at forstå, at dette er en lidt dyr historie, som man måske nok skal betænke sig en smule på at tilslutte sig. Jeg siger ikke, det kommer til at gå sådan. Jeg er måske nok pessimistisk, men jeg tror, det kommer til at gå sådan, og jeg mindes, da vi her i foråret diskuterede et TV 2, som skulle licensfinansieres, og det skulle få licensen til at stige med 300-600 kr., at da var der overhovedet ikke hos regeringspartierne, trafikministerens parti inklusive, nogen tvivl om, at det ville befolkningen ikke betale, og at det havde befolkningen ikke råd til at betale for. Det er underligt, sådan som tingene skifter, alt efter hvordan man nu har brug for at argumentere.

Det er jo heller ikke rigtigt, selv om det ikke er staten, der skal betale, at dette ikke betyder noget i de prioriteringer, der skal foretages på det sociale, det uddannelsesmæssige og det kulturelle område. Selvfølgelig gør det da det. Den samlede udgift i et samfund må vel også tælle. Og hvor meget har folk råd til? Hvad for en valgmulighed får de? Hvad bliver der lavet af andre kulturaktiviteter dér, hvor disse ting kommer? Vil man ikke sige: ja men nu har de jo alt deres TV? Nu har vi jo fra samfundets side interesseret os så stærkt for at skaffe dem 24 TV-programmer, hvorfor skal vi så give dem medborgerhuse? Hvorfor skal vi så udbygge bibliotekerne? Hvorfor skal vi lave nogle flere legepladser, nogle flere muligheder for idræt? Der er ikke fra forslagsstillernes og

fra regeringspartiernes side stillet i udsigt, at de her ting vil blive søgt løst, samtidig med at man udbygger TV-tilbuddene.

Og så vil jeg også godt spørge her: hvorfor haster det så stærkt? Fremadrettetheden kunne vel have ventet et års tid eller to. Er det ikke rigtigt, som vi har sagt og søgt at få belyst i udvalget, at alle de mest påtrængende behov - hvis der er nogen - de behov, som erhvervslivet måtte have en lang tid fremover for udvidet datatjeneste, kan det få dækket alligevel? Er det ikke rigtigt, at hospitalerne i løbet af et par år med udbygningen af digitaliseringen vil kunne få de videokonferencer, som de har brug for i forbindelse med operationer og sådan noget? I øvrigt har man trods alt hidtil kunnet klare tvivlsspørgsmål på hospitalerne ved at tage telefonen og ringe til nogle andre. Så det er et oppustet behov, man taler om, det er et forceret behov, man taler om. Jeg har hele tiden sagt: det kan godt være, at vi skal have det hybridnet, hvis det er den bedste løsning, men lad os dog vente, lad os dog få belyst, om det er den bedste løsning.

Og så er der jo det med debatten. Der er kørt så meget debat, siger trafikministeren. Der ligger masser af bøger, artikler, kronikker og afhandlinger, og der har været masser af møder. Det er rigtigt: der ligger mange bøger, der ligger mange artikler. De fleste af dem er skrevet fra teknokrater til teknokrater eller fra folk, der af en eller anden erhvervs-politisk grund var interesserede i det her, til andre. Der har været nogle, som har haft et andet udgangspunkt. Det er Niels I. Meyers kronikker, det er hr. Tinnings kronik i går, og der har været bøger, der har haft et andet udgangspunkt, men det meste har ikke været noget, som den almindelige befolkning har kunnet følge med i, kunnet forstå og kunnet læse.

Og endelig til sidst: vel, det er ikke barnepigementalitet, at folk kan få 24 TV-kanaler, men man kan alligevel ikke nægte, at der er nogle, der skal bestemme, hvad for 24 det skal være. Det har jeg ikke noget imod, det synes jeg er rimeligt; jeg spørger bare, hvem der skal bestemme det. Men jeg synes ikke, der er nogen mening i, at trafikministeren står heroppe og siger, at der bliver fuldkommen frit valg, for naturligvis gør der ikke det.